

عنوان مقاله:

تحلیل بوم فمینیستی مویه های زنانه در شاهنامه (مطالعه موردی: تهمینه، فریگیس و کتایون)

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب حماسی، دوره 16، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

هستی قادری سهی قادری سهی - دانش جوی دکتری ادبیات حماسی، دانش کده ادبیات و علوم انسانی، دانش گاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

مهیار علوی مقدم - دانش یار زبان و ادبیات فارسی، دانش کده ادبیات و علوم انسانی، دانش گاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

ابراهیم استاجی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانش کده ادبیات و علوم انسانی دانش گاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران.

علی تسنیمی - استاد یار زبان و ادبیات فارسی، دانش کده ادبیات و علوم انسانی، دانش گاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده بحران های زیست محیطی دوران معاصر، بشر را به جست و جوی راه حل های بنیادین برای گذار از این بحران ها و پیامدهای آن واداشته است. بوم فمینیسم به عنوان روی کردی برآمده از فمینیسم با اندیشه های زیست بوم گرایانه، سعی در تغییر اندیشه هایی دارد که صرفا در پی مدیریت پی آمدهای بحران محیط زیست است. بوم فمینیست ها اندیشه های توسعه طلبانه بی حد و حصر مردان را از دلایل اصلی تخریب محیط زیست می دانند و در پی آن هستند که جایگاه زنان را در جامعه با مردان برابر سازند و مردان را از اندیشه های سلطه جویانه بر حذر دارند. روابط زنان با طبیعت، ارتباط بین سلطه بر زن و طبیعت و نقش زنان در حل مشکلات اکولوژیکی، مبانی اساسی بوم فمینیسم هستند. شاهنامه فردوسی به عنوان یک اثر حماسی، تاثیراتی بسزا در اندیشه و فرهنگ ایرانیان داشته است و بررسی آن با تکیه بر اندیشه های بوم فمینیستی می تواند راهبر باشد. در این مقاله، با تکیه بر منابع کتاب خانه ای و روش تحلیلی توصیفی، به بررسی بوم فمینیستی سوگواری ها و مویه های زنان (تهمینه، فریگیس و کتایون) در شاهنامه پرداخته ایم. حاصل این پژوهش آن است که این سو گواری ها در قریب به اتفاق موارد راه کاری است زنانه، برای ایستادن در برابر توسعه طلبی مردان؛ توسعه طلبی هایی که با جنگ و تخریب محیط زیست پیوندی تنگاتنگ دارد و از این نظر با گمانه های بوم فمینیست ها هم خوان و هم سو است.

کلمات کلیدی:

زیست بوم، بوم فمینیسم، مویه، شاهنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541665>

